

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

6 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom
od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije jutarnje mise preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIV Broj 1 (644), 3. prosinca 2023.

KRALJICA

I. nedjelja došašća

»Pazite! Bdijte jer ne znate kada je čas.

*Kao kad ono čovjek neki polazeći na put ostavi svoju kuću,
upravu povjeri slugama, svakomu svoj posao,
a vrataru zapovjedi da bdije.*

*Bdijte, dakle, jer ne znate kad će se domaćin vratiti – da li uvečer
ili o ponoći,
da li za prvih pijetlova ili ujutro – da vas ne bi našao pozaspale
ako iznenada dođe.*

Što vama kažem, svima kažem: Bdijte!«

*I. čitanje (Iz 63, 16b – 17. 19b, 64, 2b – 7), II. čitanje (1 Kor 1, 3 – 9)
Evangelje po Marku (Mk 13, 33 – 37)*

DOČEKAJMO MESIJU U LJUBAVI I DOBROTI

Advent – Dolazak. Što to znači za nas danas? Da li je to ono što očekujemo? Što u životu očekujemo? Da li u sebi imamo Adventsko raspoloženje? Imamo li raspoloženje za dolazak 'spasa', za sebe i cijelo čovječanstvo?

Čovječanstvo je pokušalo s najboljom voljom, naći 'spas' u samome sebi i u svijetu bez ikakvog odnosa prema Transcendenciji, prema Bogu. Sve je bilo okrenuto prema čovjeku (antropocentrično). Čovjek je bio vrhunac i kriterij sveg postojećeg i sveg mogućeg. Iskustvo nam svjedoči da se u tome nije uspjelo. Vidljivo je svakodnevno razočaranje u svim autonomnim ljudskim zahvatima.

Razočaranje u znanost kao usrećenje, razočaranje u apsolutni liberalizam i kapitalizam, razočaranje u socijalizam... Sve je to na čovjeka djelovalo i djeluje kao šok, kao neuspjeh. Čovjek je opipljivo iskusio svoje granice, dapače i posljedice koje su iz tih utopija proizišle. Pokušavao je čovjek raznim 'idolima' zadovoljiti ljudsku čežnju. I svi su se pokazali 'lažnim' i čovjeka i čovječanstvo razočarali. Svijet se opet nalazi pred izborom – nanovo je tražitelj i putnik.

Neki se baš pasivno postavljaju iščekujući kao da će im zlatna budućnost pasti s neba u ruke. To, ta pasivnost je nešto najgore. Abulija (bezvoljnost) je nešto najgore za čovjeka. Ona ruši čovjeka u njegovim nastojanjima i nadanjima.

Traže se razna rješenja. Neki se ljudi vraćaju vjeri i religiji, pa i raznim para religijama. Da li će i u njima naći svoje smirenje ili razočaranje? Vjernici su odgovorni. I danas nam se nude razni 'mesije' koji viču: 'Evo spasa', ovdje je ili ondje, pođite za nama.

U svemu ovome, prema svim ovim ponudama treba biti kritičan, pa i prema samome sebi i prema svjetskim ponudama. Zar nije bilo dosta lutanja i pogrešnih izbora? Tko se vraća Bogu – treba se obratiti Bogu koji dolazi čovjeku ususret, koji čovjeka ispunjava i spašava. Treba se obratiti Bogu kojega nam otkriva Isus Krist svojim životom i svojom riječi. Bog je Bog ljubavi i dobrote. Okreće li se čovjek i čovječanstvo ljubavi dobroti?

Ako se tome okreće tada će sigurno upoznati Boga unutar ljubavi i dobrote. On je oslonac svemu dobru i plemenitosti. Čovjekova budućnost očito nije samo u njegovoj ruci niti samo u njegovom raspolaganju, a isto tako neće ni biti bez njega. Trebali bi kao ljudi – kao Božji ljudi postati odgovorni za sebe i za svijet. Izgleda da bi čovjek najradije da 'bolja vremena' dođu sama od sebe, da nam padnu kao 'mana' bez našeg bdijenja.

A to se sigurno neće tako dogoditi. Isto tako ne potisnimo ni iz svojeg duha ni iz svijeta optimističko gledanje na budućnost. Optimističko raspoloženje je bitnost i karakteristika vjere pa i lijek duši i smišljenosti življenja. Čini se da je trebalo proživjeti 'vrijeme posta', vrijeme 'kad Bog nije bio potreban' (tako se činilo) – to bijaše vrijeme čovjekove kušnje – a sada ulazimo u vrijeme potrebe Boga. I tako se doživljava ovaj današnji Advent (Dolazak).

Dođi Gospodine, ne kasni, mi te trebamo. Sada smo u zaokretu prepoznavanja Božjeg zova i bio bi veliki promašaj ako ga ne čujemo. Zaobiđemo li Gospodinov put zaobići ćemo izvor za kojim čeznemo iz dubine bića. Bog dolazi preko skromnih 'Marija' i 'Josipa', preko 'štalica', preko izbjeglica i litalica. Da li ćemo ga u svim tim ljudima prepoznati kao Božje utjelovljenje? – Isusa se prepoznaje u skromnim i malim ljudima. Tamo je on.

On iz njih dolazi u nas. Boga se može spoznati samo na njegov (Božji) način – kroz ljubav i dobrotu. Naše bdijenje jest naše življenje u ljubavi i dobroti. Tko u tome nije ta ni ove godine neće doći do svojeg Božića. Bit će to još jedan promašaj.

Dobri i plemeniti će biti u miru i prepoznat će Boga i Bog će njih prepoznati kao svoje. Svako vrijeme je vrijeme milosti i kušnje. U svakom vremenu mi smo slobodni. Međutim, svako 'gubljenje' Boga bit će naša nesreća i propast. Tko bdije u dobroti i ljubavi – tome će se Bog objaviti u dubini njegova bića. I to će biti preporođenje za kojim svaki čovjek čezne.

I ova godina nam je još jedna ponuda, suvišno je spominjati, koju treba iskoristiti. Možda nam više neće biti ponuđeno. A to znači za nas gubitak vječnog života.

Fr. Marijan Jurčević